

Цитування:

Срібна М. А. Творча діяльність Таїсії Литвиненко (за матеріалами фондової колекції Національного музею історії України). *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 2. С. 539–544.

Срібна Марія Андріївна,

*кандидат історичних наук, вчений секретар
Національного музею історії України
<https://orcid.org/0000-0003-1623-5114>
sribnamariya3@gmail.com*

Sribna M. (2025). Creative Activity of Taisiia Lytvynenko (Based on the Materials of the Stock Collection of the National Museum of the History of Ukraine). *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 2, 539–544 [in Ukrainian].

ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ТАІСІЇ ЛИТВИНЕНКО (ЗА МАТЕРІАЛАМИ ФОНДОВОЇ КОЛЕКЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО МУЗЕЮ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ)

Мета статті – на основі фондової колекції Національного музею історії України проаналізовано творчу діяльність акторки Таїсії Литвиненко та показано її вклад у розвиток кіномистецтва та сучасного театрального мистецтва України. **Методологія дослідження.** Застосовано історико-хронологічний принцип, методи аналізу, систематизації та теоретичного узагальнення. **Новизна дослідження** полягає у проведеному комплексному аналізі творчої діяльності Таїсії Литвиненко як однієї з провідних українських акторок кінця XX – початку XXI ст. Уперше використані фото та документи із колекції Національного музею історії України. **Висновки.** В результаті проведеного аналізу творчої діяльності акторки показано, що особливими та оригінальними рисами сценічної творчості Таїсії Литвиненко було глибинне проникнення в психологію персонажа та її різнобічне розкриття; детальний підхід до осмислення літературного першоджерела. Формування акторського доробку Таїсії Литвиненко в українському театрі та кінематографі постає важливим елементом національної культури, що втілює в собі глибину і багатство української душі. Важливою стороною акторки є також її педагогічна діяльність, яка дозволила їй продовжити по собі не лише творчі здобутки, але й назавжди залишити слід у мистецтві, завдяки учням, які несуть школу та талант впродовж багатьох років.

Ключові слова: Національний музей історії України, Таїсія Литвиненко, театр імені Марії Заньковецької, акторська майстерність, кіно, педагогічна діяльність.

Sribna Mariya, Candidate of Historical Sciences (PhD), Scientific Secretary of the National Museum of History of Ukraine

Creative Activity of Taisiia Lytvynenko (Based on the Materials of the Stock Collection of the National Museum of the History of Ukraine)

The purpose of the article is to analyse the creative activity of actress Taisiia Lytvynenko and to show her contribution to the development of contemporary theatre in Ukraine on the basis of the stock collection of the National Museum of the History of Ukraine. **Research methodology.** The historical and chronological principle, methods of analysis, systematisation, and theoretical generalisation were applied. **The scientific novelty of the study** lies in the comprehensive analysis of Taisiia Lytvynenko's creative activity as one of the leading Ukrainian actresses of the late twentieth and early twenty-first centuries. For the first time, photos and documents from the collection of the National Museum of the History of Ukraine were used. **Conclusions.** As a result of the analysis of the study, it can be concluded that the special and original features of Taisiia Lytvynenko's stage work were a deep penetration into the psychology of the character and its versatile disclosure; a detailed approach to the comprehension of the literary source. The formation of Taisiia Lytvynenko's acting career in Ukrainian theatre and cinema is an important element of national culture, embodying the depth and richness of the Ukrainian soul. As one of the most significant representatives of Ukrainian theatre and cinema, she not only played a number of iconic roles in famous films, but also became a symbol of the invincibility and dignity of the Ukrainian people. An important aspect of the actress is also her pedagogical activity, which allowed her to continue not only her creative achievements, but also to leave a mark in art forever, thanks to her students who have been carrying on her school and talent for many years.

Keywords: National Museum of the History of Ukraine, Taisiia Lytvynenko, Maria Zankovetska Theatre, acting, cinema, teaching activities.

Актуальність теми дослідження. У 2025 році відомій акторці Таїсії Литвиненко виповнилося 90 років. Її творчий здобуток нараховує більше 90 ролей у театральних виставах та понад 30 ролей у кіно. За свою творчу діяльність вона відзначена численними нагородами, включаючи звання Народної артистки України, що підкреслює її визнання в професійних колах. Актуальність дослідження зумовлена важливістю ґрунтовного вивчення та осмислення творчої діяльності Таїсії Литвиненко, як однієї з провідних театральних та кіноакторок другої половини ХХ – початку ХХІ ст. з метою виявлення внеску її професійної діяльності на розвиток українського кіномистецтва та драматичного театру незалежної України.

Театральне мистецтво знаходиться у нерозривному взаємозв'язку із соціально-політичними та історичними подіями. Хрущовська «відлига» сприяла розвитку театального мистецтва, навіть попри політичну заангажованість в питаннях культури, репертуару театрів та насадження радянської ідеології. В другій половині 1980-х років у зв'язку із політикою «перебудови» і важливими суспільно-політичними змінами в країні у репертуарі театрів з'являються вистави на твори, які були заборонені тоталітарною системою, що призвело до піднесення національної свідомості. Театри ставали не тільки культурним майданчиком для популяризації театального мистецтва, але й місцем для обговорення важливих та актуальних питань державотворення країни. Творчі колективи заново розкривали для населення унікальність української культури та відігравали важливе значення для розвитку національної пам'яті і консолідації суспільства.

Враховуючи важливість та значення української культури для розвитку і процвітання держави є необхідність вивчати творчий шлях найбільш відомих діячів української культури і мистецтва, щоб зберегти частину історії та культури, яку вони несуть, що в свою чергу дозволяє краще зрозуміти контекст історичних та мистецтвознавчих подій, які вплинули на життя країни.

Аналіз досліджень і публікацій. Джерельною базою дослідження є документальні матеріали фондової колекції Національного музею історії України, які були зібрані та атрибутовані науковими співробітниками музею у 2009 році. Музейна колекція містить різноманітні фотографії,

грамоти, театральні листівки, рукописи сценарій вистав тощо. Основа колекції становлять експонати періоду незалежності України. Документальні матеріали (грамоти, дипломи, вітальні адреса, телеграми) ілюструють внесок у розвиток українського театального мистецтва, збереження та відродження духовних цінностей українського народу [8].

Також дана праця спирається на численні інтерв'ю та спогади Таїсії Литвиненко, де можна знайти інформацію про її участь у відомих кінофільмах та роботу в театрі імені Марії Заньковецької. Періодичні видання містять багато різних цікавих історій про творчий шлях акторки та слугують гарним доповненням до її загального образу як дружини, актриси та наставниці для молодих поколінь [1; 2; 7; 10; 11].

Важливими джерелами доповнення до загальної картини розвитку української культури та мистецтва другої половини ХХ – початку ХХІ ст. слугують зведені друковані видання з історії українського театру [3; 4; 5; 6] та офіційні джерела Національного академічного драматичного театру ім. Марії Заньковецької [9].

Незважаючи на наявність значної кількості наукових праць та статей присвячених вивченню та аналізу різноманітних аспектів українського театального мистецтва, сценічна творчість багатьох відомих акторів сучасної України, зокрема, Таїсії Литвиненко досі не отримала належного висвітлення у наукових доробках українських вчених.

Мета дослідження полягає на основі фондової колекції Національного музею історії України проаналізувати творчу діяльність акторки Таїсії Литвиненко та показати її вклад у розвиток театального та кіномистецтва України.

Виклад основного матеріалу. Народилася Таїсія Литвиненко 10 лютого 1935 році у селі Погреби Броварського району Київської області. Ім'я Таїсія актрисі дав її батько [10].

Після закінчення школи Таїсія Литвиненко за порадою батьків пішла вчитися в педагогічний інститут у Києві. Проте провчившись один рік вона вирішує змінити фах та піти вчитись в Київський національний університет театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого (курс заслуженого діяча мистецтв УРСР Івана Івановича Чабаненка) [9].

Під час вступу до театального вузу їй запропонували знятися у фільмі «Назар

Стодоля» (1954 р.). Зі спогадів акторки «Дивовижний рік був — приїхало багато дівчат з усієї України вступати у театральний інститут: дочки секретарів горкомів, обкомів... У розкішних сукнях, з довгим волоссям... Стоїмо в черзі на Хрещатику. Підходить до мене якийсь чоловік і каже: «Можна вас на хвилинку? Ми будемо знімати фільм «Назар Стодоля». Запрошую вас поспробуватися на епізодичну роль дівчини на вечорницях». Проте замість епізодичної ролі Таїсія Литвиненко виконала головну роль у фільмі. З інтерв'ю відомо, що «чоловік, який підійшов, був Григорій Чухрай — другий режисер у Віктора Івченка, якого було прислано зі Львова для «оздоровлення українського кіно». В ролі Галі знімалася красива актриса, але режисери продовжували шукати героїню. Актрисі було 23 роки, а то не 16, як мало бути Галі. Частина комісії вирішила мене знімати у ролі Галі. А частина була проти, бо ж багато професійних актрис, а тут абітурієнтка! Мене запросили на художню раду. Був там директор кіностудії ім. Олександра Довженка Василь Цвіркунов — чоловік Ліни Костенко. Він сказав: «Хай буде ця дівчинка!». Переселили мене до кіностудії. Я знімалася і вчилася, хоча на лекції не ходила: моїми лекціями була кіностудія» [1].

Після закінчення інституту з 1957 по 1959 роки Таїсія Литвиненко працювала в Національному академічному драматичному театрі імені Івана Франка (сучасна назва), з 1959 по 1965 роки — у Запорізькому українському музично-драматичному театрі (нині — імені Володимира Герасимовича Магара).

Всі ці роки вона вдало поєднувала акторську роботу в театрі та кіно. Таїсія Литвиненко працювала з багатьма відомими кінорежисерами та знялася з знакових фільмах, які показали її акторську майстерність перевтілення в різних героїнь: Василя «Максим Перепелиця» (реж. Анатолій Гранік, 1955 р.); Галя «Штепсель одружує Тарапуньку» (реж. Юхим Березін та Юрій Тимошенко, 1957 р.); Параска «Григорій Сковорода» (реж. Іван Кавалерідзе, 1958 р.); Олена «Небо кличе» (реж. Михайло Карюков та Олександр Козир, 1959 р.).

Роль Химки у фільмі «За двома зайцями» (реж. Віктор Іванов, 1961 р.) є однією із відомих ролей у кінодоробку акторки. Таїсія Литвиненко розповідала, що «я бігла з кіностудії, коли мене перестрів режисер і запитав, куди біжу як божевільна. Сказав, що він знімає «За двома зайцями», шукає героїню.

Я відмовилася від ролі Проні, сказала, що хочу грати Химку. І це ж треба було так зіграти служницю, щоб стати знаменитою! Як сказав режисер, важливу роль зіграло те, що я зі села. Тому була дуже природною у тій ролі» [1].

Інший відомий фільм «Вавилон XX» (реж. Іван Миколайчук, 1979 р.) також став творчим здобутком Таїсії Литвиненко, яка згадувала, що «Іван Миколайчук без проб запросив мене на роль Прісіньки у «Вавилоні XX». Я зіграла її дуже вдало, бо на фільмі була виняткова творча і дружня атмосфера, Миколайчук зібрав прекрасних акторів. Єдина, хто вибивалася з нашого колективу, — це Люба Поліщук, вона і характером була трошки інша. Це московська школа, у «москвичів» і ставки були величезні, а ми знімалися майже задарма. Іван запросив мене і каже: «Гасю, я знаю, що ми мало тобі заплатимо, але що тобі треба, кажи?» Я кажу: «Телевізор!». От Іван мені й заплатив кольоровим «Електроном» за свої гроші [11].

Таїсія Литвиненко продовжувала активно зніматися у кіно ще впродовж 1980-х та початок 1990-х років. Зокрема у 1981 році вона зіграла роль матері головного героя у фільмі «Така пізня, така тепла осінь» (реж. Іван Миколайчук), де вдало зобразила глибокі сімейні стосунки, любов та турботу. Схожу роль Таїсія Литвиненко зіграла у фільмі «Небилиці про Івана» (реж. Борис Івченко, 1990 р.), де вона знову грала роль матері Івана, героїні, яка втілює материнську турботу та безмежну любов до сина. Таїсія Литвиненко зуміла показати у персонажі мудрість та традиційність, що додало фільму емоційного та морального підґрунтя. В 1993 році Таїсія Литвиненко зіграла одну з головних ролей у фільмі «Гетьманські клейноди» (реж. Леонід Осика), де її персонаж є частиною драматичних подій, що розгортаються на тлі боротьби за незалежність України та збереження національної ідентичності.

Враховуючи вищезазначене, можна стверджувати, що кіноперсонажі, яких грала Таїсія Литвиненко відображали культурні та соціальні реалії того часу. Її акторська майстерність дозволила створити глибокі та багатогранні образи, що допомогло зробити українське кіно більш пізнаваним та цікавим для глядачів. Особливо творчість акторки стала важливою частиною культурного життя країни в середині XX ст. Таїсія Литвиненко залишила по собі значну культурну спадщину, яка вплинула на подальший розвиток кіномистецтва в Україні.

Важлива сторінка у творчій діяльності Таїсії Литвиненко займала робота в Національному академічному українському драматичному театрі імені Марії Заньковецької, де акторка пропрацювала майже 54 роки (1965–2019 рр.). Її чоловік актор та режисер Федір Стригун (рис.1) в одному із інтерв'ю розповідав «ми розуміли, що із Запоріжжям пора прощатися і почали писати у різні театри. Вирішили: хто перший відповість, до того і поїдемо. Тася написала листа Доміану Козачковському про те, що хотіли б працювати у театрі Заньковецької у Львові. Козачковський дав номер телефону директора театру. Я подзвонив і чомусь говорив з ним російською, а він: «Ви можете українською говорити?». Сказав, щоб ми приїжджали, він буде радий»[1].

Рис. 1. Вистава «Житейське море» І. Карпенко-Карий. У ролях: Т.Литвиненко – Ваніна, Ф. Стригун – Барильченко. Фото з колекції Національного музею історії України

На сцені театру ім. Марії Заньковецької акторка зіграла десятки різних ролей у виставах, які увійшли в золоту скарбницю історії українського театру [9].

Їй вдавалося повністю розкрити образи героїнь у всіх їх багатогранності й завжди втілювати ідеї того чи іншого режисера. Вона грала у виставах відомих режисерів, зокрема Сергієм Данченко, який у 1976 р. поставив виставу «Украдене щастя», де зумів по іншому побачити твір Івана Франка та вловити нові мистецькі тенденції, викликані до життя

новими суспільними проблемами. У виставі панувала висока театральна культура, образність, а акторська гра була глибоко психологічною. Виконавцями головних ролей у виставі були: Микола Задорожний – Богдан Ступка, Богдан Козак, згодом роль Миколи виконував ще й Володимир Глухий; Михайла Гурмана – Віталій Розстальний та Федір Стригун, роль Анни – Таїсія Литвиненко та Алла Корнієнко (рис.2). Вистава залишалася в репертуарі театру понад 10 сезонів і пройшла 265 разів. Це була найкраща постава франкового твору не тільки в історії театру ім. Марії Заньковецької, вона увійшла в золотий фонд усього українського театру [6, 65-66].

Рис. 2. Вистава «Украдене щастя» І. Франка. У ролях: Ф. Стригун – Михайло Гурман, Т. Литвиненко – Анна, Б. Ступка – Микола Задорожний. Фото з колекції Національного музею історії України

Впродовж 1987–2019 рр. Федір Стригун обіймав посаду художнього керівника, головно режисера театру імені Марії Заньковецької. Він повернув у репертуар твори і теми, які були заборонені тоталітарною системою, що призвело до піднесення національної свідомості. У першій своїй виставі «Безталанна» (1987 р.) Федір Стригун одну з головних ролей (Ганна) дав Таїсії Литвиненко. Завдяки природному ліризму та жіночності актриси був створений неповторний варіант сценічної натури персонажу. Комічне й драматичне Таїсія Литвиненко поєднувала із неймовірною віртуозністю, де переливи характеру Ганни-Литвиненко дарували глядачам широку гаму барв [4, 96].

Загалом Таїсія Литвиненко зіграла у багатьох виставах під керівництвом Федора Стригуна, який розумів настрої глядачів, потяг людей до національної історії та фольклору.

Також Федір Стригун зосередив свою увагу на творчості Тараса Шевченка. Вистави «В сім'ї вольній, новій», «Привітай же мене, моя Україно!», «Гайдамаки», де зіграла Таїсія Литвиненко мали високе патріотичне звучання й емоційного напруження. Зокрема, у виставі «Гайдамаки» акторам вдалося передати мотив патріотизму, що набуває трагічного забарвлення, перехреснюючись із мотивами безтямної жорстокості, приреченості екстремізму й утвердження людського начала [4, 86].

До творчого доробку Таїсії Литвиненко варто віднести і режисерську роботу та інсценізації творів: «Неповторність» (Ліна Костенко, 1999 р.); «Два кольори» (Дмитро Павличко, 2000 р.); «Мріє, не зрадь» (Леся Українка, 2001 р.); студентська вистава «Жорж Данден» (Ж.-Б. Мол'єр, 2003 р.); «Закон» (Володимир Винниченко, 2004 р.); «Три любові» (А. Дункан, І. Шнейдер, 2004 р.); «Про кохання» (Антон Чехов, 2007 р.); «Суботня вечерея» (Шолом-Алейхем, 2008 р.) (рис. 3); «Завчасна паморозь» (Р. М. Рільке, 2009 р.); «Венера в хутрі» (Л. Фон Захер-Мазох, 2010 р.); «Дама з собачкою» (Антон Чехов, 2010 р.); «Блакитна троянда» (Леся Українка, 2011 р.); співрежисерка «Сестри Річинські» (І. Вільде, 2017 р.); співрежисерка «Марія Заньковецька» (І. Рябокляч, 2017 р.) [9].

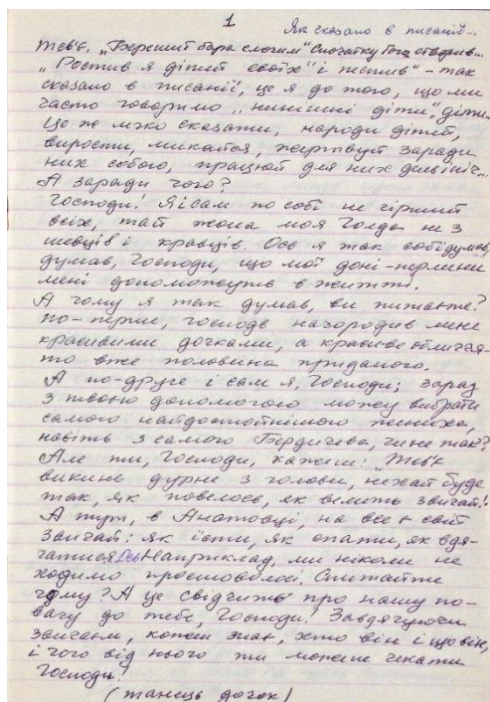

Рис. 3. Сценарій Т. Литвиненко до вистави «Суботня вечерея». Рукопис з колекції Національного музею історії України

Таїсія Йосипівна активно займається педагогічною діяльністю, є викладачем кафедри театрознавства та акторської майстерності Львівського університету. Вона виховала цілу плеяду талановитих акторів-закордонців (Альбіна Сотникова, Наталія Лісова, Галина Далявська, Анна Матійченко, Наталя Боймук, Марічка Шумейко, Наталя Поліщук, Інна Калинюк, Назар Стригун, Андрій Козак, Дмитро Каршневич, Андрій Войтюк, Юрій Волинський та багато інших) [7]. Її підхід до навчання включає акцент на розвиток творчого потенціалу студентів, а також на технічні аспекти акторської майстерності. Це дозволяє студентам не тільки отримати знання, а й мати можливість практично застосовувати їх у роботі над театральними проектами.

Наукова новизна дослідження полягає у проведеному комплексному аналізі сценічної творчості Т. Литвиненко як однієї з провідних українських акторок кінця ХХ – початку ХХІ ст. Уперше використані фото та документи із колекції Національного музею історії України. Вивчення життя відомих людей мистецтва, зокрема Таїсії Литвиненко допомагає краще зрозуміти як людський потенціал може проявитися в різних творчих сферах діяльності і яке значення має особистість в історії та розвитку суспільства.

Висновки. Таким чином, творча діяльність Таїсії Литвиненко, є багатограним осередком для дослідження її прояву у найрізноманітніших аспектах. Проаналізувавши джерельну базу виявлено, що творча постать Таїсії Литвиненко є цікавим об'єктом та предметом для дослідження, проте наразі з наукової точки зору тема недостатньо розкрита у працях сучасних науковців і потребує подальшого наукового дослідження мистецтвознавцями та театрознавцями. Ролі акторки є надзвичайно контрастним і багатограним. Її врода, приємний тембр голосу та гарна дикція зробили з неї ліричних та характерних героїнь. Формування акторського доробку Таїсії Литвиненко в українському театрі та кінематографі постає важливим елементом національної культури, що втілює в собі глибину і багатство української душі.

Важливою стороною акторки є також її педагогічна діяльність, яка дозволила їй продовжити по собі не лише творчі здобутки, але й назавжди залишити слід у мистецтві, завдяки учням, які несуть її школу та талант впродовж багатьох років. Таїсія Литвиненко увібрала в себе риси як видатної акторки, так і

успішної викладачки театрального мистецтва, яка вміє точно показати образи персонажів та вносить у роль щось нове.

Література

1. Бобкова С. Таїсія Литвиненко: Коли вперше побачила Федора, відчула містичний потяг // *Високий замок*. 10.02.2025. URL: <https://rozмова.wordpress.com/2025/02/11/taisiya-lytvynenko-2/> (дата звернення 17.02.2025).
2. Драк А. Заньківчани знову в Києві. *Український театр*. 1989. № 5. С. 16–19.
3. Заболотна В. *Реінкарнація. Народні артисти України Федір Стригун і Таїсія Литвиненко*. 2004. Львів. 64 с.
4. Заворотній О. Т. *Творчі та педагогічні майстерні митців театру*. Рівне: видавець Олег Зень, 2010. 276 с.
5. Канарська Г. *Заньківчанам 90 років*. Науково-виробниче підприємство Світ. Львів. 2007. 200 с.
6. Козак Б. М. *Театральні відлуння*. Львів: Ліга-Прес, 2010. 452 с.
7. Миrowsький О. Сто літ на львівській сцені. *Голос України*. 14.02.2015. URL: <http://www.golos.com.ua/article/328> (дата звернення 25.02.2025).
8. Національний музей історії України. Фонди. Колекційний опис № 801 Українське театральне мистецтво кін. ХХ – поч. ХХ ст. (Національний академічний український драматичний театр імені Марії Заньковецької).
9. Офіційний сайт Театру імені Марії Заньковецької. URL: <https://zankovetska.com.ua/actor/taisiia-lytvynenko/> (дата звернення: 25.02.2025).
10. Пуляєва Л. Таїсія Литвиненко: «У комедії «За двома зайцями» зіграла Химку, хоча пропонували роль Проні Прокопівни». *Високий замок*. 09.02.2015. URL: <https://wz.lviv.ua/interview/130289-taisiia-lytvynenko-u-komedii-za-dvoma-zaitsiamy-zihrala-khymku-khochha-proponuvaly-rol-proni-prokopivny> (дата звернення: 26.02.2025).
11. Стефанова Н. Таїсія Литвиненко: «Я втекла в театральний і стала «народною». *Кіно-театр*. 2003. Вип. 6. URL: http://archive-ktm.ukma.edu.ua/show_content.php?id=206 (дата звернення: 26.02.2025).

References

1. Bobkova, S. (2025). Taisiia Lytvynenko: When I First Saw Fedir, I Felt a Mystical Attraction. *Vysoky zamok*. Retrieved from <https://rozмова.wordpress.com/2025/02/11/taisiya-lytvynenko-2/> [in Ukrainian].
2. Drak, A. (1989). Zankivchany Again in Kyiv. *Ukrainskyi teatr*, 5, 16–19 [in Ukrainian].
3. Zabolotna, V. (2004). Reincarnation. People's Artists of Ukraine Fedir Stryhun and Taisiia Lytvynenko. Lviv [in Ukrainian].
4. Zavorotnii, O. T. (2010). Creative and Pedagogical Workshops of Theatre Artists. Rivne [in Ukrainian].
5. Kanarska, H. (2007). Zankivtsi is 90 Years Old. Research and Production Enterprise Svit. Lviv [in Ukrainian].
6. Kozak, B. M. (2010). Theatre Echoes. Lviv [in Ukrainian].
7. Myrovskyi, O. (14 February 2015). One Hundred Years on the Lviv Stage. *The newspaper of the Verkhovna Rada of Ukraine 'Voice of Ukraine'*. Retrieved from <http://www.golos.com.ua/article/328> [in Ukrainian].
8. National Museum of History of Ukraine. Collections. Collection description: 801 Ukrainian theatre art of the late twentieth and early twentieth centuries (Maria Zankovetska National Academic Ukrainian Drama Theatre).
9. Official Website of the Mariia Zankovetska Theatre. (n.d.). Retrieved from <https://zankovetska.com.ua/actor/taisiia-lytvynenko/> [in Ukrainian].
10. Puliaieva, L. (2015). Taisiia Lytvynenko: 'I played Khimka in the comedy 'For Two Hares', although they offered me the role of Pronya Prokopivna'. *Vysoky zamok*. Retrieved from <https://wz.lviv.ua/interview/130289-taisiia-lytvynenko-u-komedii-za-dvoma-zaitsiamy-zihrala-khymku-khochha-proponuvaly-rol-proni-prokopivny> [in Ukrainian].
11. Stefanova, N. (2003). 'I Ran Away to the Theatre and Became a "People's Artist"'. *Kino-teatr*, 6. Retrieved from http://archive-ktm.ukma.edu.ua/show_content.php?id=206 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 12.05.2025
Отримано після доопрацювання 13.06.2025
Прийнято до друку 23.06.2025